



გადაწყვეტილება საქართველოს სახელით

10 მაისი 2019 წელი
თბილისი

შესავალი ნაწილი
თბილისის საქალაქო სასა---თლოსამოქალაქო საქმეთა კოლეგია
მოსა---თლე თინათინ ეცადაშვილი
სხდომის მდივანი ნატო ხელაშვილი

მოსარჩელე- ნი--- გა---ე
წარმომადგენელი -გი-----ი სი-----ი

მოპასუხეები - მე--- ფე---ე, თა--- ლო-----ე, თა--- მე-----ი, შპს „სა----- კ---
-----ო“

დავის საგანი - დანაშაულით მიყენებული ზიანის ანაზღაურება

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. მოპასუხეებს მე--- ფე---ეს, თა--- ლო-----ეს, თა--- მე-----ს და შპს „სა-----
-- კ-----ოს“ ნი--- გა---ის სასარგებლოდ სოლიდარულად დაეკისროთ
ზიანის ანაზღაურების სახით - 4 026 აშშ დოლარის გადახდა, საიდანაც, 3000
აშშ დოლარი არის სესხის ძირითადი თანხა, ხოლო - 1026 აშშ დოლარი
საპროცენტო სარგებელი.

2. მოპასუხის პოზიცია

2.1. მოპასუხე მე--- ფე---ემ წერილობით წარმოდგენილი შესაგებლით სარჩელი
არ ცნო იმ გარემოებაზე მითითებით, რომ მას მოსარჩელესთან კავშირი არ
გააჩნია და შესაბამისად მისგან თანხა სესხის სახით არასოდეს მიუღია.

2.2. თა--- ლო-----ემ შესაგებელი არ წარმოადგინა და არც სასა---თლო
სხდომაზე არ გამოცხადდა.

2.3. თა--- მე-----მა წარმოდგენილი შესაგებლით სარჩელი არ ცნო, თუმცა სასა---თლო სხდომაზე არ გამოცხადდა.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. 2015 წლის 11 ნოემბერს ნი--- გა---ემ სესხის ხელშეკრულების საფუძველზე შპს "სა----- კ-----ოს" 6 თვის ვადით გადასცა 3000 აშშ დოლარი. წლიური 36% დარიცხვით.

3.1.2. სესხის ხელშეკრულების 1.5 პუნქტის მიხედვით, მხარეთა შეთანხმებით პროცენტის გატანა მოხდებოდა სესხის ხელშეკრულების ვადის დასრულების შემდეგ. კერძოდ, 2016 წლის 11 ნოემბერს შპს "სა----- კ-----ოს" გამსესხებლისთვის უნდა დაებრუნებინა სესხის ძირითადი თანხა - 3000 აშშ დოლარი და სარგებელი - 1026 აშშ დოლარი.

3.1.3. ნი--- გა---ის მიერ შპს "სა----- კ-----ოს" ანგარიშზე თანხის შეტანა დასტურდება N8213 სალაროს ორდერით.

სასა---თლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- სესხის ხელშეკრულება (ს.ფ 20-23)
- სალაროს შემოსავლის ორდერი (ს.ფ 24)

3.1.4. შპს "სა----- კ-----ოს" ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულება სესხის ძირითადი თანხის და საპროცენტო სარგებლის დაბრუნების შესახებ არ შეუსრულებია. შპს "სა----- კ-----ოსთან" დაკავშირებულმა პირებმა დანაშაულებრივი გზით გაფლანგეს აღნიშნული თანხები.

2016 წლის 14 დეკემბრის დაზარალებულად ცნობის შესახებ დადგენილების თანახმად, მოსარჩელე ნი--- გა---ე დაზარალებულად იქნა ცნობილი და მისი რიგითი ნომერია 2099.

სასა---თლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- დადგენილება დაზარალებულად ცნობის შესახებ (ს.ფ. 127-130)

3.1.5. დადგენილია, რომ თბილისის საქალაქო სასა---თლოს სისხლის სა---თლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასა---თლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2-----ის განაჩენით საქმეზე 1----- შპს "სა----- კ-----ოს" დამფუძნებელი თა--- მე-----ი, დირექტორი თა--- ლო----- ე და ფაქტობრივი მმართველი მე--- ფე---ე მეანაბრეთა, მათ შორის ნი--- გა---ის

კუთვნილი თანხების მითვისების გამო, ცნობილ იქნენ დამნაშავეებად საქართველოს სისხლის სა----თლის კოდექსის 182-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“ ქ/პუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქ/პუნქტით.

თბილისის სააპელაციო სასა----თლოს სისხლის სა----თლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 16 მაისის განაჩენით სააპელაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდა და უცვლელად დარჩა თბილისის საქალაქო სასა----თლოს სისხლის სა----თლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასა----თლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2-----ის განაჩენი.

საქართველოს უზენაესი სასა----თლოს 2-----ს განჩინებით საკასაციო საჩივრები არ იქნა დაშვებული განსახილველად.

დადგინდა, რომ შპს "სა----- კ-----ოს" დირექტორმა თა---- ლო-----ემ, რომელიც სრულად იყო პასუხისმგებელი საზოგადოების გა----თულ საქმიანობაზე, მე---- ფე----ის წაქეზებით და თა---- მე-----ის დახმარებით, მეანაბრეთა მიერ შეტანილი თანხები უკანონოდ გასცა სესხის სახით მე---- ფე----ეზე, რაც მან გამოიყენა პირადი შეხედულებებისამებრ და უკან არ დაუბრუნებია. აღნიშნულის შედეგად კომპანიამ ვერ უზრუნველყო მოქალაქეთა წინაშე აღებული ფინანსური ვალდებულებების შესრულება და მეანაბრეებს, მათ შორის ნი--- გა---ეს მიადგა დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

მოსარჩელე ნი--- გა---ეს დანაშაულებრივი ქმედების შედეგად მიადგა ზიანი - 4260 აშშ დოლარის ზიანი, საიდანაც სესხის სახით გადაცემული თანხაა - 3000 აშშ დოლარი, ხოლო 1026 აშშ დოლარი საპროცენტო სარგებელი, რომელიც მოსარჩელეს უნდა მიეღო შპს "სა----- კ-----ოს" მიერ ხელშეკრულებებით ნაკისრი ვალდებულების ჯეროვნად შესრულების შემთხვევაში.

სასა----თლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2-----ის განაჩენი (ს.ფ. 25-31)
- 2018 წლის 16 მაისის განაჩენი (ს.ფ 32-123)
- 2-----ს განჩინება (ს.ფ 124-126)
- მხარეთა ახსნა-განმარტება;

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.2.1. საქმის მასალების შესწავლისა და შეფასების შედეგად, მათ შორის, 2-----ის განაჩენის საფუძველზე, სასა----თლო დადასტურებულად მიიჩნევს მე---- ფე----ის, თა---- ლო-----ის და თა---- მე-----ის ბრალეული და მართლსაწინააღმდეგო ქმედების შედეგად ნი--- გა---ის მიმართ 4026 აშშ დოლარის ოდენობით მატერიალური ზიანის მიყენების ფაქტს.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლით გათვალისწინებულ ნორმათა დანაწესის თანახმად, სამოქალაქო დავის განხილვისას, ისევე როგორც კონკრეტული სადავო ფაქტობრივი გარემოების დადგენისას სასა----თლო შეზღუდულია მხარეთა მიერ მითითებული ფაქტებითა და მტკიცებულებებით.

სადავო გარემოების დადასტურების მიზნით, მოსარჩელემ წარმოადგინა კანონიერ ძალაში შესული სასა----თლოს განაჩენი და მასა და შპს "სა----- კ-----ოს" შორის გაფორმებული სესხის ხელშეკრულებები, რომლის თანახმად, შპს "სა----- კ-----ომ" მოსარჩელისგან ისესხა ჯამში - 3000 აშშ დოლარი.

თბილისის საქალაქო სასა----თლოს სისხლის სა----თლის საქმეთა კოლეგიის 2-----ის განაჩენით დგინდება, რომ თა---- ლო-----ემ ჩაიდინა სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, დიდი ოდენობით სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო გაფლანგვა, როცა ნივთი იმყოფებდა მართლზომიერ გამგებლობაში;

მე---- ფე----ემ ჩაიდინა სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, დიდი ოდენობით სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო გაფლანგვის წაქეზება, როცა ნივთი იმყოფებოდა გამფლანგველის მართლზომიერ გამგებლობაში;

თა---- მე-----მა ჩაიდინა სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, დიდი ოდენობით სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო გაფლანგვაში დახმარება, როცა ნივთი იმყოფებოდა გამფლანგველის მართლზომიერ გამგებლობაში.

მათ მიერ განხორციელებული ქმედებები კონკრეტულად გამოიხატა შემდეგში: შპს "სა----- კ-----ომ" (ს/ნ 4-----) რეგისტრირებულ იქნა 2013 წლის 14 აგვისტოს. საზოგადოების ძირითად საქმიანობას წარმოადგენდა მოსახლეობისაგან გარკვეული საპროცენტო სარგებლით (20-დან 35%-მდე) თანხების მიღება და მათი ინვესტირება. კომპანიის ერთპიროვნულ დამფუძნებელს წარმოადგენდა თა---- მე-----ი, ხოლო დირექტორის პოზიციას იკავებდა თა---- ლო-----ე. შპს "სა----- კ-----ოს" საქმიანობას ფაქტობრივად სრულად წარმართავდა თა---- მე-----ის მეუღლე _ მე---- ფე----ე. კლიენტთა მოზიდვის მიზნით, საზოგადოება აქტიურად ეწეოდა სარეკლამო კამპანიას, რის საფუძველზეც არაერთმა მოქალაქემ შეიტანა გარკვეული თანხა, კერძოდ: 2013-2016 წლებში შპს "სა----- კ-----ომ" მოქალაქეებისაგან ჯამურად სესხის სახით აიღო 3----- ლარი, 7----- აშშ დოლარი და 4----- ევრო.

თანხები შესაბამისი პროცედურების გათვალისწინებით, უნდა გამოყენებულიყო უფრო მომგებიანი ეკონომიკური საქმიანობისათვის, რათა საზოგადოებას მიეღო შემოსავალი და უზრუნველყო მოქალაქეთა წინაშე აღებული ფინანსური ვალდებულებების დროულად და სრულყოფილად

შესრულება. მიუხედავად აღნიშნულისა, შპს "სა----- კ-----ოს" დირექტორმა თა---- ლო-----ემ, რომელიც სრულად იყო პასუხისმგებელი საზოგადოების გა----თულ საქმიანობაზე, მე---- ფე----ის წაქეზებით და თა---- მე-----ის დახმარებით, ყოველგვარი უზრუნველყოფისა და ეკონომიკური გათვლების გარეშე, გასცა სესხები როგორც თავად მე---- ფე----ის სახელზე, ისე ამ უკანასკნელის საკუთრებაში არსებულ, არამომგებიან საწარმოებზე. ჯამურად სესხის სახით მე---- ფე----ეზე გაიცა მსესხებელთა მიერ შეტანილი 10 326 096 ლარი, 13 904 534 აშშ დოლარი და 796 136 ევრო, ხოლო შპს "გა-----ე"- 328 000 ლარი და 108 300 აშშ დოლარი, რაც უკან არ დაუბრუნებიათ და მე---- ფე----ემ გამოიყენა პირადი შეხედულებისამებრ. მიღებული თანხების არამიზნობრივი ხარჯვიდან გამომდინარე შპს "სა----- კ-----ომ" ველარ უზრუნველყო მოქალაქეთა წინაშე აღებული ფინანსური ვალდებულებების შესრულება და 2343 მოქალაქეს მიაღმა დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

თბილისის სააპელაციო სასა----თლოს სისხლის სა----თლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 16 მაისის განაჩენის მიხედვით, მე---- ფე----ის და თა---- ლო-----ის ქმედებებში სახეზეა დანაშაულში თანამონაწილეობა, რაც ნიშნავს მათ განზრახ ერთობლივ მოქმედებას განსაზღვრული დანაშაულის ჩადენაში. წამქეზებლის მოქმედება გულისხმობს აქტიურ ფსიქიკურ ზემოქმედებას ამსრულებლის ნებაზე და იგი ამსრულებლის მოქმედებით იქცევა დანაშაულებრივი შედეგის ერთ-ერთ აუცილებელ პირობად. თა---- ლო-----ის ჩვენებით, მას გააჩნდა მე---- ფე----ის მიმართ მაღალი ნდობა, ვინაიდან იგი მართავდა კომპანიის საორგანიზაციო და ფინანსურ საქმიანობას. ნდობის ამგვარი ხარისხი მაჩვენებელია, რომ მე---- ფე----ემ დაიყოლია თა---- ლო-----ე კომპანიის კუთვნილი თანხები განეკარგა მ. ფე----ის ინტერესების და მითითებების შესაბამისად და არა კომპანიის ინტერესების გათვალისწინებით, რის შედეგადაც მე---- ფე----ის მოქმედება თა---- ლო-----ის მეშვეობით უკავშირდება დაზარალებულთათვის მიყენებულ ზიანს.

შპს "სა----- კ-----ოს" წესდების მიხედვით, თა---- მე-----ს როგორც კომპანიის დამფუძნებელს და ერთდერთ პარტნიორს გააჩნდა უფლებამოსილება მონაწილეობა მიეღო საზოგადოების მართვაში, კონტროლი გაეწია საზოგადოების ხელმძღვანელებისათვის, პირადად გაცნობოდა საზოგადოების საქმიანობას. მას ასევე შეეძლო გადაწყვეტილებით დირექტორის ხელმძღვანელობითი და წარმომადგენლობითი უფლებამოსილების შეზღუდვა. მაშინ, როდესაც იგი არ ერეოდა საზოგადოების საქმიანობაში, მან როგორც კომპანიის დამფუძნებელმა ხელი შეუწყო თა---- ლო-----ეს მოეხდინა კომპანიის კუთვნილი თანხების გაფლანგვა. თა---- მე-----მა ყველანაირად შეუწყო ხელი თა---- ლო-----ეს შეესრულებინა მე---- ფე----ის მითითებები და ამ ფორმით გაეფლანგა კომპანიის მართლზომიერ მფლობელობაში არსებული მოქალაქეთა კუთვნილი დიდი ოდენობით

თანხები. შესაბამისად, სასა----თლომ მიიჩნია, თა---- მე-----ის უმოქმედობა ითვლება დანაშაულის ჩადენაში ხელშეწყობად.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 309¹⁷ მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ზიანის ანაზღაურების შესახებ სარჩელს უნდა დაერთოს კანონიერ ძალაში შესული სასა----თლო განაჩენი ან ადმინისტრაციული სა----თალდარღვევის საქმის განმხილველი ორგანოს/თანამდებობის პირის მიერ ადმინისტრაციული სა----თალდარღვევის საქმეზე გამოცემული ადმინისტრაციულ-სა----თლებრივი აქტი, რომლითაც დასტურდება ზიანის მიყენების ფაქტი.

აღნიშნული ნორმით მოწესრიგებულია სასა----თლო განაჩენის სა----თლებრივი დატვირთულობა დელიქტურ ვალდებულებებში და მოიცავს სასა----თლო განაჩენის დანიშნულებას პირის მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედების მტკიცების თვალსაზრისით.

განაჩენის არსებობა იმთავითვე გულისხმობს ქმედების მართლსაწინააღმდეგო, ბრალეულ ხასიათს, რადგან სისხლის სა----თლის კოდექსის მე-7 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სისხლისსა----თლებრივი პასუხისმგებლობის საფუძველია დანაშაული, ესე იგი ამ კოდექსით გათვალისწინებული მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედება.

ამდენად, თუ პირის მიმართ არსებობს სასა----თლო განაჩენი, რის საფუძველზეც დაზარალებული ითხოვს ზიანის ანაზღაურებას, მასში იმთავითვე გათვალისწინებულია დელიქტური ვალდებულებისათვის აუცილებელი ქმედების მართლსაწინააღმდეგო ბრალეული ხასიათი და მოსარჩელე არ არის ვალდებული დამატებითი მტკიცებულებების წარმოდგენით ამტკიცოს აღნიშნული გარემოება.

ამავე კოდექსის 309²⁰ მუხლის მე-2 ნაწილით ზიანის მიყენების ფაქტი სასა----თლოს კვლევის საგანს არ წარმოადგენს, არამედ, უდავოდ მიიჩნევა ამავე ნორმით დადგენილი მტკიცებულების წარდგენის შემთხვევაში (კანონიერ ძალაში შესული სასა----თლო განაჩენი ან ადმინისტრაციული სა----თალდარღვევის საქმეზე გამოცემული ადმინისტრაციულ-სა----თლებრივი აქტი), მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილი განაჩენს სასა----თლო შეაფასებს, როგორც შეუდავებელ წერილობით მტკიცებულებას, დელიქტური პასუხისმგებლობისათვის აუცილებელი ცალკეული ელემენტების დადგენის თვალსაზრისით. კერძოდ, სასა----თლო განმარტავს, რომ მოქმედი კანონმდებლობით დადგენილია სასა----თლო გადაწყვეტილების მატერიალური კანონიერი ძალა, რომელიც უზრუნველყოფს გადაწყვეტილების საბოლოო ხასიათსა და სავალდებულოებას არა მარტო კონკრეტული პროცესისათვის, არამედ მის ფარგლებს გარეთაც. მიუხედავად სა----თალწარმოების სახისა, ქვეყნის სახელით სასა----თლოს მიერ მიღებული ნებისმიერი გადაწყვეტილება, რომელიც კანონიერ ძალაშია შესული, შესაბამისი იურიდიული შედეგის

მატარებელია და სამოქალაქო სასა---თლოს მიზნებისათვის იგი უნდა შეფასდეს საპროცესო წესების განუხრელი დაცვით. მართალია თბილისის საქალაქო სასა---თლოს განაჩენს, წინამდებარე დავაში სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 106-ე მუხლით პირდაპირ დადგენილი პრეიუდიციული ძალა არ გააჩნია, თუმცა, მისი ღირებულებითი მნიშვნელობა გააჩნია მოცემულ შემთხვევაში.

შესაბამისად, საწინააღმდეგო მტკიცებულების არარსებობის პირობებში, მე---ფე---ის, თა--- ლო-----ის, თა--- მე-----ის მიერ დაზარალებულის (მოსარჩელის) კუთვნილი ფულადი სახსრების არა---თლზომიერად დაუფლების, განაჩენით დადასტურებული ფაქტი, მოპასუხეების ქმედებაში დელიქტური ვალდებულების წინაპირობების (ბრალის, მართლსაწინააღმდეგო ქმედებისა და მიზეზ-შედეგობრივი კავშირის ელემენტების) არსებობის საფუძველია.

რაც შეეხება უშუალოდ დამდგარი ზიანის ოდენობას, სასა---თლომ მიიჩნია, რომ მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები საკმარისია სარჩელის საფუძვლად მითითებული სადავო გარემოების, დანაშაულის შედეგად მოსარჩელისათვის 4026 აშშ დოლარის ოდენობით ზიანის მიყენების ფაქტის დასადასტურებლად. კერძოდ, მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილია სესხის ხელშეკრულებები, რომლითაც შპს "სა----- კ-----ომ" მოსარჩელისგან ისესხა საერთო ჯამში სესხის ძირითადი თანხა - 3000 აშშ დოლარის ოდენობით, რომელსაც ერიცხებოდა სარგებელი. განაჩენით დადასტურებულია, რომ მოპასუხეები კომპანიის ფინანსურ აქტივებს იყენებდნენ პირადი მიზნით, რის შედეგადაც დაზარალდა 2343 მოქალაქე. მათ შორის საქმეში წარმოდგენილია კონკრეტულ სისხლის სა---თლის საქმეზე მოსარჩელის დაზარალებულად ცნობის შესახებ დადგენილება. სასა---თლო მიიჩნევს, რომ ნი--- გა---ემ სრულად უზრუნველყო სარჩელში დასახელებული ფაქტების უტყუარად დადასტურება. რაც შეეხება მოპასუხეებს, აღნიშნულის საწინააღმდეგო დამადასტურებელი მტკიცებულებებით შედავება არ განუხორციელებიათ.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასა---თლო დასკვნა

4.1. საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა და დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებათა საფუძველზე სასა---თლო მიიჩნევს, რომ ნი--- გა---ის სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს სრულად;

5. კანონები, რომლებითაც სასა---თლომ იხელმძღვანელა

5.1. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 309¹⁷-ე, 309²⁰-ე მუხლები, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 317-ე, 316-ე, 361-ე, მე-400, 623-ე, 625-ე,

408-ე, 394-ე, 998-ე მუხლები.

6. სა----თლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 317-ე მუხლის თანახმად, ვალდებულების წარმოშობისათვის აუცილებელია მონაწილეთა შორის ხელშეკრულება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ვალდებულება წარმოიშობა ზიანის მიყენების (დელიქტის), უსაფუძვლო გამდიდრების ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებიდან.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 623-ე მუხლის მიხედვით, სესხის ხელშეკრულებით გამსესხებელი საკუთრებაში გადასცემს მსესხებელს ფულს ან სხვა გვაროვნულ ნივთს, ხოლო მსესხებელი კისრულობს დააბრუნოს იმავე სახის, ხარისხისა და რაოდენობის ნივთი. ამავე კოდექსის 625-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, სესხისათვის მხარეთა შეთანხმებით შეიძლება გათვალისწინებულ იქნეს პროცენტი.

მოცემულ შემთხვევაში მოსარჩელე და შპს „სა----- კ-----ო“ შეთანხმებულნი არიან ხელშეკრულების ყველა არსებით პირობაზე: ხელშეკრულების საგანზე - სესხის სახით განსაზღვრული თანხის გაცემაზე, შესაბამის საპროცენტო განაკვეთზე და სესხის დაბრუნების ვადაზე. სახეზეა შემთხვევა, რომელიც ნი--- გა---ეს და შპს „სა----- კ-----ოს“ შორის წარმოშობს საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 623-ე მუხლით გათვალისწინებულ უფლება-მოვალეობებს.

დადგენილია, რომ გამსესხებელმა შეასრულა სესხის ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებები და მსესხებელს შპს „სა----- კ-----ოს“ 2015 წლის 11 ნოემბერს გადასცა 3000 აშშ დოლარი.

სესხის ხელშეკრულების 1.5 პუნქტის მიხედვით, მხარეთა შეთანხმებით პროცენტის გატანა მოხდებოდა სესხის ხელშეკრულების ვადის დასრულების შემდეგ. კერძოდ, 2016 წლის 11 ნოემბერს შპს "სა----- კ-----ოს" გამსესხებლისთვის უნდა დაებრუნებინა სესხის ძირითადი თანხა - 3000 აშშ დოლარი და სარგებელი - 1026 აშშ დოლარი.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 361-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, ვალდებულება უნდა შესრულდეს ჯეროვნად, კეთილსინდისიერად, დათქმულ დროსა და ადგილას.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის მე-400 მუხლის მიხედვით, მოვალის მიერ ვალდებულების შესრულების ვადის გადაცილებად ითვლება, თუ: (ა) შესრულებისთვის დადგენილ დროში ვალდებულება არ შესრულდა; (ბ) შესრულების ვადის დადგომიდან კრედიტორის მიერ გაფრთხილების შემდეგაც იგი არ ასრულებს ვალდებულებას. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 316-ე

მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ვალდებულების ძალით კრედიტორი უფლებამოსილია მოსთხოვოს მოვალეს რაიმე მოქმედების შესრულება. **დადასტურებულია, რომ კრედიტორს გასესხებული თანხა სარგებელთან ერთად არ მიუღია.**

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 394-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მოვალის მიერ ვალდებულების დარღვევისას კრედიტორს შეუძლია მოითხოვოს ამით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურება. ეს წესი არ მოქმედებს მაშინ, როცა მოვალეს არ ეკისრება პასუხისმგებლობა ვალდებულების დარღვევისათვის.

ამავე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, მოვალის მიერ ვადის გადაცილებისას კრედიტორს შეუძლია დაუნიშნოს მოვალეს ვალდებულების შესრულებისათვის აუცილებელი დრო.თუკი მოვალე ამ დროშიც არ შეასრულებს ვალდებულებას, მაშინ კრედიტორს უფლება აქვს ვალდებულების შესრულების ნაცვლად მოითხოვოს ზიანის ანაზღაურება.

ამავე მუხლის მესამე ნაწილის თანახმად კი, დამატებითი ვადის განსაზღვრა არ არის საჭირო, თუ აშკარაა, რომ მას რაიმე შედეგი არ მოჰყვება, ან როცა არსებობს განსაკუთრებული გარემოებები, რომლებიც ორივე მხარის ინტერესების გათვალისწინებით ა---თლებენ ზიანის ანაზღაურების მოთხოვნის დაუყოვნებლივ გამოყენებას.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 408-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად იმ პირმა, რომელიც ვალდებულია აანაზღაუროს ზიანი, უნდა აღადგინოს ის მდგომარეობა, რომელიც იარსებებდა, რომ არ დამდგარიყო ზიანის ანაზღაურების მავალდებულებელი გარემოება. ამავე კოდექსის 409-ე მუხლის თანახმად, თუ ზიანის ანაზღაურება პირვანდელ მდგომარეობის აღდგენით შეუძლებელია ან ამისათვის საჭიროა არათანაზომიერად დიდი დანახარჯები, მაშინ კრედიტორს შეიძლება მიეცეს ფულადი ანაზღაურება.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 998-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, თუ ზიანის დადგომაში მონაწილეობს რამდენიმე პირი, ისინი პასუხს აგებენ, როგორც სოლიდარული მოვალეები, ხოლო მე-2 ნაწილის თანახმად, ზიანისათვის პასუხს აგებს არა მარტო ის, ვინც იგი უშუალოდ მიაყენა, არამედ ისიც, ვინც ის დაიყოლია ან მისი ხელშემწყობი იყო, ასევე ისიც, ვინც შეგნებულად ისარგებლა სხვისთვის მიყენებული ზიანით. განსახილველ შემთხვევაში, სასა---თლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ სისხლის სა---თლის საქმეზე დადგენილი განაჩენით დასტურდება მოპასუხეთა ბრალეულობა და ნი--- გა---ის მიმართ ზიანის მიყენების ფაქტი.

სასა---თლომ დაადგინა, რომ ერთის მხრივ შპს“სა----- კ-----ოს“ და მეორეს მხრივ მე---- ფე----ის, თა---- ლო-----ის, თა---- მე-----ის

მართლსაწინააღმდეგო ქმედებით მოსარჩელე ნი--- გა---ეს მიადგა - 4026 აშშ დოლარის მატერიალური ზიანი. შესაბამისად უდავოა, რომ სარჩელში დასახელებული მოპასუხეები სოლიდარულად წარმოადგენენ მოსარჩელისთვის მიყენებულ ზიანზე პასუხისმგებელ სუბიექტებს.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, სასა----თლოს მიაჩნია, რომ სახეზეა ზიანის მიყენებისათვის პასუხისმგებლობის დაკისრების წინაპირობები, რომლის საფუძველზეც, მოპასუხეებს უნდა დაეკისროთ 4026 აშშ დოლარის გადახდის ვალდებულება.

სასა----თლო შენიშნავს, რომ მოსარჩელე ითხოვდა ძირი თანხის ნაწილში 3000 აშშ დოლარს და სარგებლის ნაწილში 1026 აშშ დოლარს, შესაბამისად სასარჩელო მოთხოვნაში მითითებული თანხა 4260 აშშ დოლარი წარმოადგენს ტექნიკურ ხარვეზს, შესაბამისად სასა----თლომ მიიჩნია, რომ სარჩელი ზიანის ანაზღაურების სახით $3000 + 1026 = 4026$ აშშ დოლარი უნდა დაკმაყოფილებულიყო სრულად.

7. საპროცესო ხარჯები

7.1. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე გათავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასა----თლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი დაკმაყოფილებულია ნაწილობრივ, მაშინ მოსარჩელეს ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რაც სასა----თლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს - სარჩელის მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა. ვინაიდან სარჩელი დაკმაყოფილდა, მოპასუხეებს სოლიდარულად უნდა დაეკისროთ სახელმწიფო ბაჟის სახით - 340 ლარის გადახდა ნი--- გა---ის სასარგებლოდ.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის თანახმად, იმ მხარის წარმომადგენლის დახმარებისათვის გაწეულ ხარჯებს, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, სასა----თლო დააკისრებს მეორე მხარეს გონივრულ ფარგლებში, მაგრამ არაუმეტეს დავის საგნის ღირებულების 4 პროცენტისა, ხოლო არაქონებრივი დავის შემთხვევაში – განსახილველი საქმის მნიშვნელობისა და სირთულის გათვალისწინებით - 2000 ლარამდე ოდენობით.

განსახილველ შემთხვევაში მოპასუხემ მხარემ წარმოადგინა 2-----ს იურიდიული მომსახურების შესახებ ხელშეკრულება, რომლის მე-4 მუხლის 4.1 პუნქტის ჩანაწერის მიხედვით, კლიენტი საადვოკატო ბიუროს უხდის

იურიდიული მომსახურების საფასურს (ჰონორარს) 500 ლარის ოდენობით, რომელიც გადახდილი უნდა იქნეს სასა---თლოს შემაჯამებელი გადაწყვეტილების **კანონიერ ძალაში შესვლიდან ერთი თვის ვადაში**. ამავე ხელშეკრულების დანართის „საადვოკატო საქმის წარმოებაში გადაცემის შესახებ“ დავალების მე-2 პუნქტის მიხედვით, ადვოკატის შრომითი ანაზღაურება განისაზღვრება 2-----ს ხელშეკრულების 4.1 პუნქტით განსაზღვრული თანხის 80%-ით. განსახილველ შემთხვევაში, სარჩელი დაკმაყოფილდა სრულად შესაბამისად, სასა---თლოს დასაბუთებულად მიაჩნია მოსარჩელის მოთხოვნა სამომავლოდ გასაწევი იურიდიული მომსახურების ხარჯის ანაზღაურების ნაწილში, რის შედეგადაც მოპასუხეებს სოლიდარულად უნდა დაეკისროთ იურიდიული მომსახურების საფასურის 500 ლარის 80%, რაც შეადგენს 400 ლარს.

8. უზრუნველყოფის ღონისძიებასთან დაკავშირებული საკითხები

8.1. სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება გამოყენებული არ ყოფილა.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასა---თლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 53-ე, 243-ე, 244-ე, 257-ე, 367-ე, 369-ე მუხლებით და

გადაწყვეტა:

1. ნი--- გა---ის სარჩელი დაკმაყოფილდეს.

2. მოპასუხეებს მე--- ფე---ეს, თა--- ლო-----ეს, თა--- მე-----ს და შპს „სა----- კ-----ოს“ ნი--- გა---ის სასარგებლოდ სოლიდარულად დაეკისროთ ზიანის ანაზღაურების სახით - 4026 აშშ დოლარის გადახდა, საიდანაც, 3000 აშშ დოლარი არის სესხის ძირითადი თანხა, ხოლო - 1026 აშშ დოლარი საპროცენტო სარგებელი.

3. მოპასუხეებს - მე--- ფე---ეს, თა--- ლო-----ე, თა--- მე-----ს და შპს „სა----- - კ-----ოს“ სოლიდარულად დაეკისროთ სახელმწიფო ბაჟის სახით - 340 ლარის გადახდა ნი--- გა---ის სასარგებლოდ.

4. მოპასუხეებს - მე--- ფე---ეს, თა--- ლო-----ეს, თა--- მე-----ს და შპს „სა----- - კ-----ოს“ სოლიდარულად დაეკისროთ მოსარჩელის სასარგებლოდ იურიდიული მომსახურების ხარჯის - 400 ლარის გადახდა.

5. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასა---თლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-6 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით თბილისის საქალაქო სასა---თლოს მეშვეობით.

6. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს თბილისის საქალაქო სასა---თლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

პატიმრობაში მყოფი იმ პირებისათვის, რომლებსაც არ ჰყავთ წარმომადგენელი, გადაწყვეტილების ასლის გაგზავნასა და ჩაბარებას უზრუნველყოფს სასა---თლო ამავე კოდექსის 70-ე-78-ე მუხლებით დადგენილი წესით.

მოსა---თლე

თინათინ ეცადაშვილი